

Alis Rameš
Třináctá komnata

Probouzím se jako by z těžkého snu. Víčka mám stále těžká. Když polknu, mám v ústech sucho. Nemůžu ani pohnout jazykem, jak je těžký. Rozhlédnu se. Kde to jsem?

Počkat! Tuhle místnost znám! Noční stolek, okno, ty závěsy! Olivově zelené! Tu barvu jsem nesnášela! Rozhlédnu se na druhou stranu. Jsem v ložnici Gideona Maxona!

Snažím se utřídit si myšlenky. Letěli jsme v letadle. Můj otec...Je v nemocnici. Alespoň to říkala má matka. Gideon letěl se mnou! Dal mi něco do pití! Napadne mě. Snažím se zvednout z postele, ale je to těžší, než jsem si myslela. Ruce mám těžké. Celé mé tělo je jako pod hromadou kamení. Snažím se nadechnout zhluboka a uklidnit své myšlenky, které mi stále výří v hlavě.

Co tu dělám? Proč tu jsem? Proč mi Gideon zase lhal? Co chce se mnou dělat? Kde vůbec je?

Odhrnu silou vůle pokrývku ze svého těla. Naštěstí jsem stále oblečená do své černé polodlouhé sukně a halenky lososové barvy s krátkým rukávem, na které mám černý polodlouhý pléd. O čem to mluvil Gideon v letadle? Pamatuju si, že mi povídal něco o starém Le Blancovi. Co to jen říkal? Najednou se otevřou dveře a do ložnice vejde Gideon! Zvednu k němu hlavu.

„Gideone! Proč jsem tady? Cos mi to dal...?“ Sotva mi jde rozumět. Gideon se posadí vedle mě na postel a pohladí mě po vlasech. Chci ucuknout, ale reakce jsou pomalé a těžké.

„Lisi. Lisi. Lisi. Takhle sis to asi nepředstavovala, že? Ani já ne. Nelíbilo se mi, jak si se mnou zamávala.“ Jeho hlas je vtíravý, vlezlý. Rozbuší se mi srdce. Mám strach. Jeho hlas mi nahání hrůzu.

„Přitom tě pořád miluju. Ty tvé oči, vlasy...“ Znovu mi přejede rukou po vlasech. Zamračím se.

„Rty, ramena, prsa...“ Jede svou rukou dolů po mém těle. Začnu se třást. Sleduju ho naprosto konsternovaně se strachem v očích. Co se mnou chce dělat?

„Už nebudeš šukat s Le Blancem.“ Zvednu k němu svůj pohled.

„Teď si zašukáš se mnou!“

Zalapám po dechu a chystám se ho zastavit. Povalí mě na postel. Dlaní mi překryje má ústa a druhou rukou mi přitiskne na krk.

Vyděšeně na něj koukám. Třesu se. Mráz mi běží po zádech. Mám strach. Obrovský strach!

„Pamatuješ, jak se ti to se mnou líbilo? Jak si křičela ještě! Ještě!“

Jeho ruka mi zajede pod sukni.

Přitáhnu si nohy pevně k sobě, ale on je jedním tahem roztáhne. Kolenem drží mé nohy od sebe. Zasténám. Bolí mě jeho tlak. Uvolní mi pusou. Okamžitě musím něco říct.

„Dals mi nějaké drogy. A chceš se mnou spát? Copak jsi nekrofil?“

Řeknu roztřeseným hlasem. Zastaví se. Podívá se mi do očí. Prudce se se mnou zvedne. Posadí mě a pak přisune svůj obličej k mému. Cítím jeho dech. Z jeho dechu ucítím alkohol.

„Počkám, až budeš při plném vědomí. Když jinak nedáš. Ale potom počítej s tím, že budeš mou děvkou. Ne jeho! Ale mou!“

Vrazí mi pravačkou facku, až se zpět zabořím do polštáře. Zvedne se a odejde z místnosti. Poté uslyším klíč v zámku. Zamknul mě tady!